

«Lux Aeterna»

■ RÈQUIEM DE MOZART

Intèrprets: Anna Moreno-Lasalle (soprano), Montserrat Torroella (contralt), Salvador Parrón (tenor), Xavier Pieres (baix).
Cor Canigó i Orquestra de Cambra de l'Empordà.
Director: Xavier Solà.
Lloc: Teatre Municipal de Girona.
Data: 3 d'octubre.

«**L**es meves idees es meves idees s'enfosqueixen. Només amb molta dificultat aconseguixo concentrar-me. No puc eludir la imatge d'aquell desconegut que em demana insistentment que li entregui el treball i el continuu perquè em cansa menys compondre que no fer res. D'altra banda, sóc conscient que ha arribat la meua hora (...). He d'acabar el meu Rèquiem. No el puc deixar incomplet...» Amb aquestes paraules s'expressava Wolfgang Amadeus Mozart en una carta al seu amic Da Ponte a l'any 1791, pocs mesos abans de morir, a l'edat de 35 anys. Acabar el Rèquiem, però, no va ser possible. Van ser dos dels seus col·laboradors, F.X. Süssmayr i J. Eybler, que ho va fer a partir dels apunts del compositor austriac.

Obra emblemàtica

El Rèquiem de Mozart és una d'aquelles obres que ultrapassa els límits estilístics de la seva època, tot i formar-ne part plenament. La

Carles Coll

càrrega d'inspiració, emotivitat i espiritualitat que conté la converteixen en una de les partitures més emblemàtiques de tota la història de la música occidental.

La interpretació que ens van oferir la Coral Canigó, de Vic, i l'Orquestra de Cambra de l'Empordà (OCE), sota la direcció de Xavier Solà, va ser plenament convincent. Un homogeni quartet solista, entre els quals va destacar la soprano Anna Moreno-Lasalle, per la seva veu transparent, i la contralt Montserrat Torroella. Una coral competent que va demostrar un acurat treball en l'equilibri i el tim-

bre de les veus i una efectiva orquestra, de la qual Carles Coll és el director, ampliada en aquesta ocasió amb els pertinents instruments de vent —la majoria de registre greu per influència de l'estil maçònic, segons han apuntat alguns historiadors—, percussió i baix continu.

El nivell d'interpretació va ser alt en tots els números amb què està dividida la missa; només va baixar un xic d'intensitat en el *Tuba mirum* i d'energia en el *Domine Jesu-Christe*, on l'acústica seca del Teatre Municipal no era de cap ajuda.

En algun paisatge ràpid, la corda es va mostrar massa omnipresent en relació amb el cor pel que fa a la dinàmica i a la utilització del vibrato. Tot això, però, no va desmerèixer gens el resultat, ni el plaer d'escoltar una obra que, malgrat estar dedicada als morts, el que fa és il·luminar el món interior dels vius, tal com s'apreciava en el rostre dels assistents al concert, un cop finalitzada l'audició.

Carles Coll, fundador i director de l'OCE, explica que, a partir d'ara, l'orquestra té previst incloure aquesta mateixa versió del Rèquiem en el seu repertori habitual i interpretar-la en els diferents concerts en què participen. Si en el concert del Teatre Municipal de Girona el director va ser Xavier Solà, director titular de la Coral Canigó, en les properes actuacions els dos directors s'aniran alternant.